

майка се ужасила отъ тази присжда и извикала: Царю честити, не давамъ детето си, не искамъ да се рѣже. По-добре нека го вземе другарката ми, но да остане живо, отколкото да имаме и дветѣ по една часть отъ него, но мъртво. Така, именно, Соломонъ разбралъ, коя е истинската майка на живото дете, и го далъ на нея.

Щомъ излѣзли отъ сжда, майката на умрѣлото дете започнала да упреква Соломона въ лицепрятие. Като доловилъ мисълта ѝ, Соломонъ върналъ и дветѣ жени назадъ и казалъ на недоволната: Виджъ, какъвъ знакъ има умрѣлото дете подъ дѣсната мишца, Майката погледнала подъ мишцата на детето и видѣла едно черно петно, каквото имала и тя на сжщото мѣсто. Засрамена предъ себе си за кривитѣ мисли, които отправила къмъ Соломона, жената млъкнала и се отдалечила нѣколко стѣпки назадъ. Следъ това той извикалъ майката на живото дете и казалъ: Виджъ, какъвъ знакъ има детето ти подъ лѣвата мишца. Майката погледнала подъ мишцата на детето си и видѣла единъ червенъ белегъ, признакъ на животъ и добро здраве. Сжщиятъ белегъ притежавала и тя. Показала белега на своята другарка, да я увѣри още повече въ справедливата присжда. Впрочемъ, това даже не било нужно, понеже майката на умрѣлото дете знаела истината.

Трѣбва ли и вие, като майката на умрѣлото дете, да обвинявате Бога и да казвате, че не постѣпва справедливо? Законътъ за наследствеността открива истината. Той казва на човѣка: Вдигни ржката си и виджъ, какъвъ белегъ имашъ подъ мишцата. Ще видишъ, че и ти носишъ сжщия знакъ, какъвто има онзи, който те е родилъ.

„Азъ и Отецъ едно сме“. Така е казалъ Христосъ преди две хиляди години. Кажете и вие като Него: Едно сме съ Бога, съ Христа, съ разумнитѣ сжщества. Ще кажете, че човѣкъ се е родилъ, за да живѣе. Да живѣемъ, това е най-голѣмото изкуство. Да бждемъ щастливи, това е смисълътъ на земния животъ. Да бждемъ богати, това е необходимостъ. Да бждемъ здрави, това е едно отъ важнитѣ условия за нашето развитие. Да имаме срѣда, въ която да се движимъ, това значи, да пазимъ известенъ редъ и порядкъ въ свѣта. Въ заключение на всичко, казваме: Да бждемъ едно съ Отца! Какъвъ ще бжде животътъ ни, ако не сме едно